

Men det, ministeren især fortjener pryd for, er, at han gik over på Esplanaden, færdigforhandlede en aftale og så gik til Folketinget. Han gik ikke til Folketinget inden for at sige: Kan I være med på det her? Er det nogenlunde, som I forestiller jer det, eller skal der ændres i det?

Det viste sig at være et fait accompli, vi fik forelagt.

Kl. 11.55

Ministeren taler om marginalbeskatning på 73 pct., men det her er jo ikke almindelig beskatning. Det er i virkeligheden noget, der burde have været i udbud. Er det så en rigtig god forretning, når man laver et udbud i milliardklassen, at man giver den, der vinder opgaven, 27 pct.?

Hvilken anden opgave i Danmark er udbudt med så gunstige vilkår for den, der får opgaven? Det kunne jeg godt tænke mig at vide.

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg er da glad for, at vi får lov til at genopfriske resultaterne af Nordsøaftalen her i dag, for det er en fremragende aftale for den danske stat og for de danske borgere. Jeg siger ikke, at det ikke også er en god aftale for A.P. Møller – Mærsk, for sådan er det jo, når man laver aftaler.

Jeg hører også den her historie om, at man er bastet og bundet med håndjern og hele musikken de næste 40 år. Men hvad er fakta i denne sag? Var det lykkedes SF med støtte fra Socialdemokratiet at få en krone mere ud af det her, mens man havde en socialdemokratisk ledet regering? Nej, det var det ikke, og vi fik 40 pct. Det var det, der var provenuet. Så kommer der en borgerlig regering, der forhandler det op til 61 pct., og hvis olien går op igen, får vi 73 pct. i marginalbeskatning. Det skal sammenholdes med, at når vi frem til 2020, så er 80 pct. af olien udvundet.

Det er da rettidig omhu, at der er en regering, der sørger for at finde et flertal for at forhandle en aftale hjem, der giver flere penge til familien Danmark. Det var jo ikke lykkedes den foregående.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Nu ved ministeren jo godt, at SF ikke var med i den foregående regering, og ministeren ved udmærket, at SF i årevis har presset på, for at Socialdemokratiet og for at De Konservative og

Venstre og De Radikale ville flytte sig på det her område.

Dengang ville ministeren ikke flytte sig, ministeren, som dengang var en del af det, og De Konservatives gruppe ville ikke flytte sig. Der var simpelt hen bare ikke nok, der ville flytte sig.

Ministeren ved også udmærket, at det, vi kritiserer aftalen for, ikke er, at den er bedre end det, der var forud, men at den simpelt hen er for dårlig, fordi vi burde have fået et par milliarder mere ud af den aftale, og vi burde have undgået at lave den kompensationsklausul, som i øvrigt er ukendt på disse breddegrader.

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Nej.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jo, det er den da. Det kom da frem under den høring om Nordsøen, som godt nok blev beskåret stærkt, fordi ministerens parti, regeringens to partier, absolut ikke ville have en ordentlig og åben og demokratisk drøftelse af det her.

Så jeg vil godt have ministeren til at bekræfte, at det, SF har kritiseret, er, at resultatet var for ringe, og at vi skulle have haft mere ud af den, og at det var kompensationsklausulen, den var gal med.

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Det med at bekræfte, hvad SF mener, tror jeg fru Anne Grete Holmsgaard selv kan klare. Jeg må blot konstatere, at når man indgår en aftale med nogle mennesker, så har man en aftale, indtil man laver om på den aftale. Det var det der var et flertal i Folketinget der sagde, hvad angår den tidligere A.P. Møller-aftale.

Så er der måske nogle, der mener, at et politisk flertal bare skal løbe fra en aftale. Jeg tror, at det måske var det, der gjorde, at Det Radikale Venstre stod fast. Men så må vi blot sige, at så må vi jo ind og forhandle os frem til en løsning. Det er det, regeringen har gjort med et endnu bedre resultat.

Så er der det med, at man skal rejse til Langbortistan for at finde nogle aftaler, der ligner. Nu var det altså sådan, at man godt ville have sikkerhed om en aftale, hvis man indgik den med en regering, så den ikke bare hele tiden blev la-